

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, Hoogfeest Maria Tenhemelopneming 2022.¹

Vandaag staat de hemelpoort op een kiertje.

Er verschijnt een teken aan de hemel: een Vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.

Twaalf. Zij staat daar als vertegenwoordigster van de twaalf stammen van Israël en van de kerk die gebouwd is op het geloof van de twaalf apostelen.

Je zou zeggen: kan het nog mooier, zo'n prachtig visioen. In de kunst is dit heel vaak prachtig verbeeld. Kijkt u maar naar het fraaie koninklijke en toch ingetogen Mariabeeld hier voor in de basiliek. De Vrouw met de maan aan het voeten en haar gekroonde hoofd. Het kan niet mooier. Op het hoogtepunt van de zomer, geen vuiltje aan de lucht.

Maar nee, zo onbewolkt is ons leven nu ook weer niet; wij worden uit de droom, het visioen gehaald. Niet alleen de Vrouw verschijnt aan de hemel. Er is tot onze spijt nog meer te zien, in Johannes' visioen en in ons persoonlijke leven en in de toestand waarin de wereld verkeert.

“Toen verscheen aan de hemel een ander teken: een grote, vuurrode Draak. Hij had zeven koppen en tien horens en op elke kop een diadeem.”

Niet één kroon, zoals op het hoofd van de Vrouw, maar wel tien. Er zijn wel zeven van die harde koppen.

Wat is hier aan de hand?

---

¹ Apokalyps 11, 19a; 12, 1 - 6.10ab; 1 Kor. 15, 20-26; Lucas 1, 39 - 56

Luisterend naar de openbaring, de apokalyps van Johannes dreig je even weg te dromen in een hemelse wereld van schoonheid.

Maar eigenlijk is het een heel aards boek.

De gemeenschap waarvoor de Vrouw staat, in wie wij Maria herkennen, wordt hevig bedreigd. De Vrouw, het geloof, de hoop, de liefde moet zelfs op de vlucht slaan. De Draak wil haar Kind verslinden. Het Kind wordt in veiligheid gebracht, de Vrouw vlucht naar de woestijn. Daar verblijft zij voorlopig, zoals de gemeenschap van de gelovigen voorlopig veilig is voor de machtige staart van de Draak die alle sterren dreigt weg te vagen.

Johannes bedoelde met de draak waarschijnlijk de macht van het aardse, Romeinse rijk van die dagen en zijn keizer die zich als een god gedroeg en liet vereren. De gelovigen, wij mogen daaraan niet meedoen. Christenen doen niet aan staatsverering, aan nationalisme, aan persoonsverheerlijking, als het goed is.

Wie daaraan niet meedeed, toen en in veel landen nu, loopt groot gevaar. Hij of zij moet vluchten.

De eerste lezing, het boek Openbaring is beklemmend actueel. Ontelbare vluchtelingen zijn er die naar de woestijn van de wereld vluchten, omdat zij de staatsmachten, de dictators met hun meedogenloze staarten, hun tanks en geschut, hun gekroonde wilde koppen, niet langer kunnen verdragen. Zoals de Vrouw, Maria zelf, die, zodra zij haar Kind gebaard had, moest vluchten, om die draak van een Herodes niet de kans te geven haar Kind te doden.

Nog eenmaal gaat de hemel op een kier en nu geen visioen maar een stem: "Nu is gekomen het heil en de macht en het koningschap van onze God en de heerschappij van zijn Gezalfde".

Vandaag, nu wij samen zijn als geloofsgemeenschap in deze opnieuw gespannen tijden, kijken wij omhoog en om ons heen. Wij denken aan die Vrouw, die al in de hemel is, ten hemel opgenomen. Zij wekt hoop in ons op. Uiteindelijk is het koningschap niet aan de vuurrode draken van onze tijd, die denken zich alles te kunnen permitteren, die vrouwen en kinderen het doen besterven van angst, maar de macht is aan God en zijn Gezalfde, Christus.

Alle dagen van de week staat de Mariakapel van onze basiliek open. Dag na dag staan daar mensen, knielen gelovigen daar neer. Ieder met haar of zijn eigen vragen, noden, dankgebeden, smeekebeden. Of om zomaar aanwezig te zijn. Je moet niet altijd iets zeggen of prevelen. Een Moederhart verstaat je ook als je zonder woorden komt of sprakeloos bent.

Allen daar daar komen zien omhoog naar dat teken aan de hemel, naar het beeld van die Vrouw die daar staat als een belofte dat de macht van haar liefde, de verlossing door het Kind dat zijn draagt, de Messias, de Gezalfde van Israël en de Verlosser van alle volken, groter en sterker is dan alle bloedige machtspolitiek van onze dagen.

Maria vereren, de ten hemel-opgenomene, vraágt ook iets van ons. Namelijk dat wij niet zullen meedoen aan het machts spel, dat wij onze persoonlijke keuzes laten bepalen door de overmacht van liefde, geloof en hoop; dat wij naast de vrouwen gaan staan die zoals Maria zijn gevluht voor de draak van het grove geweld en de onderdrukking van onze wereld, en naast hun kinderen en gezinnen; dat we de kwetsbaarheid van anderen en onszelf beschermen.

De hemelpoort staat vandaag al op een kier. In het spoor van haar ten hemel opgevaren Zoon is zij binnengegaan. Mogen wij op haar voorspraak hoopvol leven, met vertrouwen onze weg vervolgen en ooit delen in de goede voltooiing van haar levensweg. Amen.

pastoor Nico van der Peet